

Het woonhuis gelegen aan de Grouwweg 1 ligt in een gebied wat gekenmerkt is door een constante verandering van het landschap. Tegelijkertijd heeft het landschap een consistente kleinschaligheid en een zorgvuldige mengeling tussen wonen en landbouw gekend.

Als we de veranderingen van de afgelopen eeuw in ogenschouw nemen vallen twee zaken bijzonder op. Allereerst is dat natuurlijk de overgang van heide naar een typische heideontginingscultuur rond 1910. We zien op het kaartbeeld een verkavelingsstructuur die noord-zuid loopt en waarbij achteloos woningen geplaatst zijn op de percelen die het meest gunstig lagen voor de eigenaar. Het te beschouwen erf verschijnt 1910 op de kaart. De Grouwweg is dan een kleine dwarsverbinding tussen de Boersreet en de Hagedoornweg. Deze wegen lopen tussen de veenontginning van de Jonkersvaart en de oude bewoning van Niebert en Marum. De veenontginning liep ongeveer tot de oomgeving van het erf. De typische wijken zijn nog tot in 1900 in het zuidelijke deel waarneembaar

Vanaf 1910 is er sprake van het typerende landschap van de voormalige hoogveen- en heideontginningslandschappen. Langerekte wegstructuren met afwisselend stroken- en blokverkaveling en daar tussendoor woonpercelen. Op het kaartbeeld van 1940 zien we dat het te beschouwen erf onderdeel uitmaakt van een verdichting in het landschap. Ten noordoosten van het erf liggen enkele bospercelen en overgebeleven zandkopjes. De Boerestreek is de hoofdontsluiting van het gebied ten westen.

De daaropvolgende periode laat op kaartbeeld een vergroting van kavelstructuur ten zuidwesten zien. De Grouwweg wordt in de jaren zeventig de hoofdontsluiting van het gebied. Het erf krimpt in die decennia enigzins. Tot de jaren zestig ligt er nog een redelijk forse stal achter het woonhuis, vanaf de jaren zeventig zien we dat het erf telkens iets kleiner wordt.

Door de vergoting van de kavels op het voormalige veen wordt het contrast tussen de fijnmazige singelstructuur en de open hoogveenontginning rond Jonkersvaart groter. De samengestelde bebouwing rond de Grouwweg 1 vormt een overgang tussen deze twee landschappen.

De bouw van een kleinschalige schuur achter de huidige woning kan gebruikt worden als markering van die overgang. Extra toevoegingen op het erf die in lijn ligt met het woonhuis is heel voorstelbaar gezien de ontwikkeling van het landschap en de constante veranderingen die hier plaatsvinden. Mits juist geproportioneerd in lijn met het voorhuis kan het de cultuurhistorische kavelrichting benadrukken.

1900

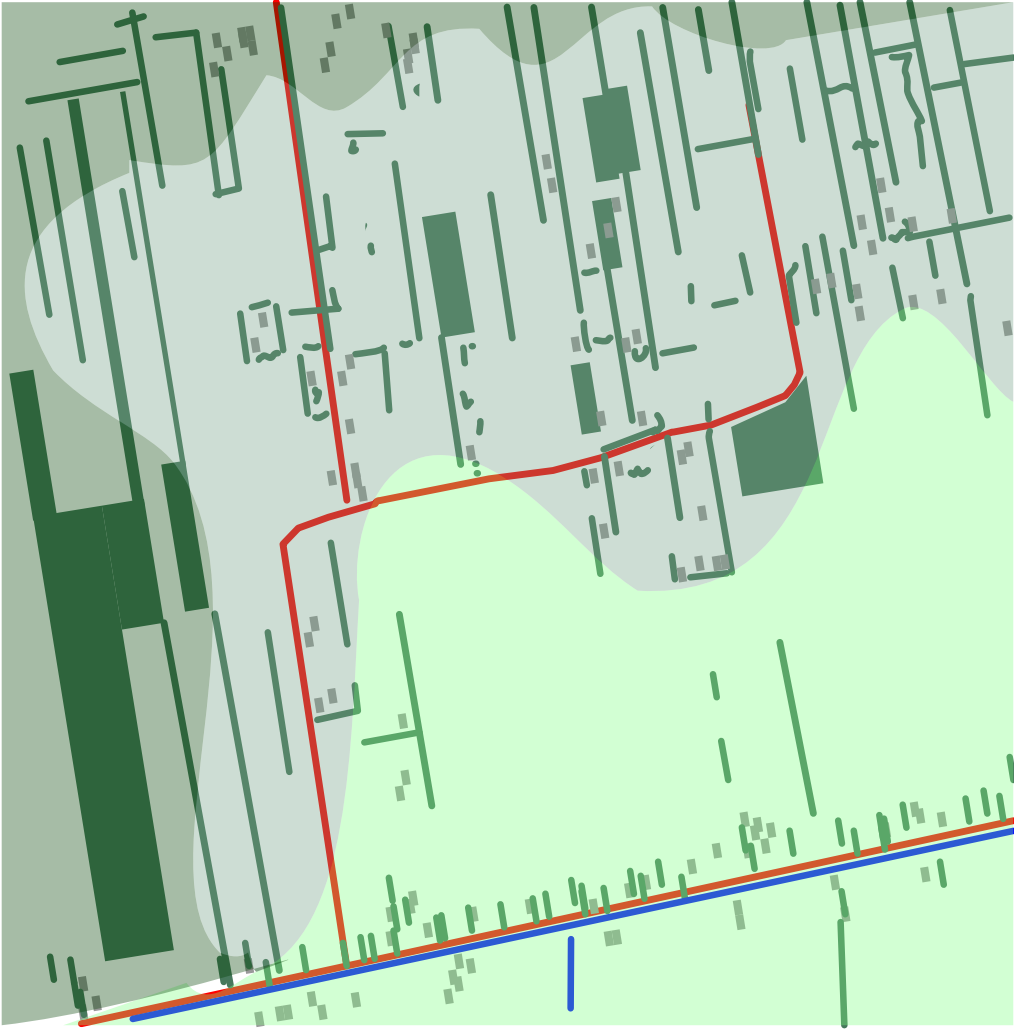
1910

1940

2010

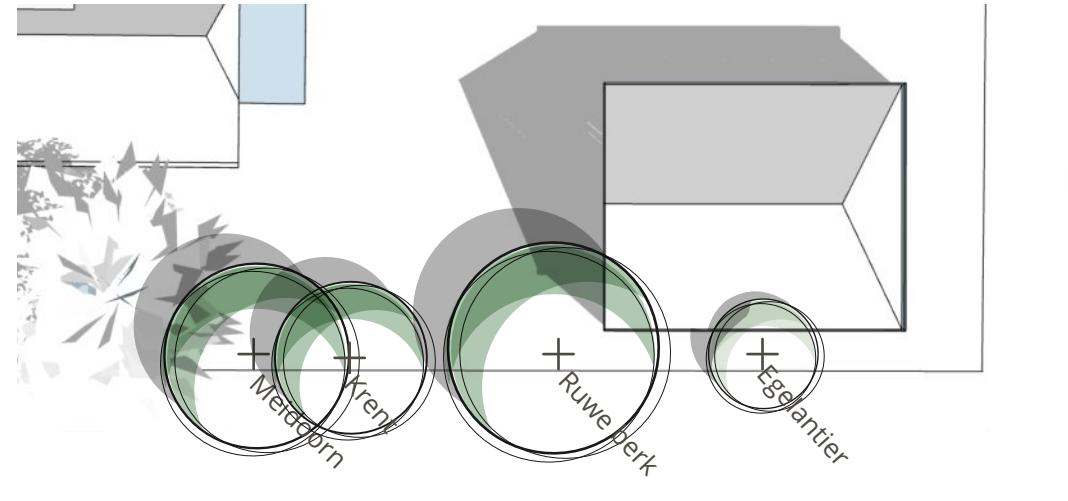
Het erf op de Grouwweg bevindt zich op de scheiding tussen het halfopen en zeer open landschap wat de heide- en hoogveenontginningen de in het zuidelijk westerkwartier veelvuldig voorkomen. Feitelijk is het erf onderdeel van het halfopen landschap. Hier vormen de houtsingels de basis van de coulissen. Deze houtwallen zijn voornamelijk elzensingels die op de zandige ondergrond aangevuld werden door eik, berk en meidoorn

- besloten landgoed landschap
- halfopen ontginningslandschap
- open hoogveenontginningslandschap

Een landschappelijke inpassing van de nieuwbouw behelst versterking van de perceelscheiding. De kavelstructuur rond het erf loopt noord-zuid (7°). Deze versterking gebeurt met bomen en struiken die streekeigen zijn. Omdat de ondergrond voornamelijk zandig is zijn esdoorn, berk, meidoorn, krent en egelantier de meest aangewezen keuzes voor de beplanting.

Door de vormgeving van de nieuwbouw vormt het bouwwerk een duidelijke beëindiging van het erf. Het schilddak zorgt voor een natuurlijk verloop van de contour. Hierdoor is het niet nodig om achter de nieuwbouw nog beplanting aan te brengen.

Landschappelijke inpassing nieuwbouw Grouwweg 1

- Schuur ondergeschikt aan hoofdgebouw met afwerking naar achterzijde, materialisatie zoals omgeving
- begeleidende beplanting als singel in noord-zuid richting, beperkt tot halverwege nieuwe schuur. Gebiedseigen soorten